

Meningen, for ved at opføre 3 Mill. Kr., som skulle indgaa i Aarets Løb paa Finantsloven, mener man, at disse Pengestulle staves til Veie, det er klart, og saa kan jeg ikke se rettere, end at man ogsaa maa vide med sig selv, hvad det bethder. Det bethder altsaa det, at Finantsministeren skal staffe de 3 Mill. Kr. og, da Kolonialkassen ikke har dem, gjøre sig betalt i Koloniernes Indtægter. Men deraf følger med Nødvendighed, at Statskassen her kommer til at afholde Koloniernes Udgifter, med andre Ord, at vi overtage Administrationen af de vestindiske Der med de deraf følgende Forpligtelser. Det vil jeg ikke paa nogen Maade være med til at opfordre Thinget til, for det første paa Grund af de finantsielle Forpligtelser og for det Andet paa Grund af de konstitutionelle Forpligtelser. Thi dette at opfordre eller paalægge Ministeren at gjøre et Skridt, der lægger Administrationen af de vestindiske Der fuldstændig i Finantsministerens Haand, vil jeg ikke være med til. Derimod er jeg fuldstændig villig til at opfordre Ministeren til at fremsætte Forslag, som vi da til næste Aar kunne drøfte og forhandle om, og hvorigjennem der kan komme en anden og bedre Ordning til Veie, samt til at protestere imod, at den nuværende Ordning vedligeholdes. Men at paalægge Ministeren et Skridt af den Natur, er finantsielt og konstitutionelt umuligt. At Forslaget for Resten er formelt uantageligt, er paavist af den ærede Minister, saa det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg holder mig til Meningen, men Meningen er gal. Dette Thing kan ikke paalægge denne Minister Noget, der giver ham en saadan Indflydelse og i Virkeligheden berøver Thinget dets Indflydelse paa Sagens Ordning, og som vil medføre saadane Konsekvenser for den danske Stat. — Der er ikke fremkommet noget Nytt fra det ærede Medlem, siden jeg talte, og jeg kan altsaa henholde mig til, hvad jeg sagde før; jeg maa bestemt fraraade at stemme for Forslaget. Med Henhyn til det andet Spørgsmaal, Kassebeholdningen, har Finantsministeren forstaaet vort Forslag i det Væsentlige rigtig, hvortilmod baade Ordføreren for Mindretallet (Scharling) og det Medlem, der talte for de to Medlemmer, altsaa det mindste Mindretal (Berg), begge have lagt Noget ind i det, som slet ikke ligger i det. Og jeg kan

forstaa, at Grunden til, at de have gjort det, ligger i, at de have ladet sig vildlede af det Tal, 650,000 Kr., som staar opført her. Dette Tal, de 650,000 Kr., bethder — saaledes som jeg for Resten troede, at det var tilstrækkelig forklaret i Betænkningen, og som jeg har gjort mig megen Umage for at forklare det igjen, og som da for Resten den ærede Finantsminister ogsaa har forstaaet det — kun, at vi ikke ville godkjende det nuværende Tillægsbevillingsforslag, samt idig med at vi fastholde, at Kassebeholdningsbeløbet, der lægges til Grund for Renteberegningen for Finantslovsforslaget for næste Aar, skal være den virkelige i Kassen værende Beholdning, at det altsaa skal være den virkelige Kassebeholdning, der lægges til Grund for Renteberegningen. Da vi ikke kjende den virkelige Kassebeholdning nu og heller ikke i dette Øieblik kunne opgive den korrekt, kunne vi ikke lade det nuværende Beløb staa, saaledes som af Ministeren foreslaaet, fordi vi derved, da det er bygget paa Tillægsbevillingens Godkjendelse, vilde præjudicere Thingets Afstemning over denne, med andre Ord godkjende Tillægsbevillingsloven. Vilde vi altsaa undgaa det, vare vi, da vi ikke kjende de virkelige Summer, nødt til at blive staaende med det Beløb, som i Fjor stod paa Finantslovsforslaget, og som er godkjendt af Folkethinget, ikke fordi vi mene, at det er fuldstændig nøiagtigt og rigtigt, men fordi vi mene, at det vil være tilnærmelsesvis rigtigt, og naar vi derhos give den Forklaring, som her er givet, saa antage vi, at Enhver vil kunne forstaa, at der derved paa Finantsloven er givet Udtryk for den Tanke, at det er den virkelige Kassebeholdning, der skal være ment. Hvorledes den virkelige Kassebeholdning er, vil i Virkeligheden komme frem i Løbet af Samlingen. Efter at Tillægsbevillingsloven er vedtagen, kunne vi opføre dette Beløb der. Det er altsaa i Virkeligheden kun en Sum, der skal staa der, fordi Bladen maa udfyldes med Tal. Vi kjende ikke dette Tal nu, men vi vilde senere faae det at se. Deri ligger ingen Indsigelse mod den Beregningsmaade, som er udviklet af den ærede Finantsminister, det vil altsaa staa, om man skal lægge de senere Oplysninger eller forrige Aars Beholdning til Grund. Men netop fordi vi mangle saadanne senere Oplysninger, som vi